

הזיכרון שלי

צילום: יעל אילן

העיבוד המחודש של תיאטרון החאן למחזה "כנרת כנרת" של אלתרמן שולח זיכרונות מארץ ישראל הישנה והטובה, אך לא מטשטש את ההקרבה שנעשתה בדרך

כנרת כנרת | תיאטרון החאן

"קפיצות משונות מעניין לעניין. קשה לדעת מהו. דרמה, קומדיה, מחזה הווי, מחזה היסטורי? הוא מטלטל עצמו מסגנון לסגנון בלי יכולת לשבת במקום אחד", כך כתב נתן אלתרמן על המחזה "כנרת כנרת" שלו עצמו. ואם אלתרמן כתב, מי אנחנו שנתוכה. הוא רק לא מציין שבזמן שהמחזה מטלטל עצמו, הקהל דווקא נצמד לכיסא בעניין.

"כנרת כנרת" הוא המחזה הראשון של אלתרמן שהוצג על במה. הוא נכתב במיוחד להנוכח המשכן החדש של תיאטרון הקאמרי ב־1961. השנה שקדמה לו הייתה שנת היובל לייסוד דגניה (כפי שמספר דן לאור בביוגרפיה של אלתרמן). והיא שהיוותה השראה לקבוצת "הגלילה", שבה מתרחש רוב המחזה. אלתרמן מצייר במחזה את תקופת העלייה השנייה בחיבה. את החלוצים הוא מציג כאנשי

חלום ומעשה, תמימים על סף התמוהים, מתבל בנוסטלגיה נעימה, אך לא מטשטש את הקשיים, ההקרבה והסבל. יובל עבר מאז נכתבו הדברים ועד להפקה העכשווית של תיאטרון החאן, והוא רק מגדיל את הדמויות ההן אך שומר על אנושיותן. שיר גולדברג ביימה, שחר פנקס עיבדה וערכה, ושתייהן עשו עבודה מצוינת.

משוגעת, רוקדת לבדה

סיפור המעשה נפתח בוויכוח על ממון, לתדהמת פייטלון (יהויכין פרידלנדר) הבורגני, שייכבש גם הוא לבסוף ברוח החלוצית. הוויכוח הוא לא מי יקבל כסף, אלא דווקא מי יחזיר. הקבוצה זועמת על אחד החברים שהכניס כסף לקופה המשותפת בלי לדווח לכולם. מה שנשמע כמו גזומה שהמציא אלתרמן להאדרת

והגחכת הרעיון השיתופי מבוסס באופן מפתיע על מקרה אמיתי שבו תבע אחד, ברוך בן יהודה, את דגניה שתסכים לקבל ממנו את הכסף שהוא איבד לקבוצה במהלך מסע בדרכים. מכאן הסיפור הולך, נפרש ומתפצל למספר שבילים השולחים לנו גלויות יפהפיות של ארץ ישראל הישנה והטובה ויושביה, בעזרת התפאורה המקסימה של אדם קלר, שפורש לפנינו עמק חרוש תלמים בעזרת חבלים, או מקפל את יפו בתוך ארגז של חול, וגם בעזרת צוות השחקנים הנהדר שכולל גם את יואב היימן ואריאל וולף. הצבתם במרכז הבמה של החיילים האלמונים באמת של העלייה השנייה – בעלי-הבתים שילדיהם נטשו אותם באירופה למען רעיון נעלה שמפירותיו כולנו ניוונים עד היום – היא מהרגעים היפים והחשובים שבהצגה.

חדש: קטורזה במופע סטנדרט
הכול מצחיק אצל ישראל קטורזה: ההורות לשבעה ילדים, הבנקים והחיים עצמם. הכיף האמיתי הוא שכל הצחוק הזה מגיע באריזה צנועה ונקייה.

אל תחמיצו: ילדים סורגים 2 גיבורי ילדותנו מנווה חמציצים חוזרים, כשהם בני 40, הורים לילדים ובעלי כרס קטנה. ובכל זאת, מי שאהב את צחי (בשורוקן) ומאיר, ייהנה כל כך מילדים סורגים 2. איזה קטעים פה וואוהו.

צילום: יח"צ